

lægning af den statslige forbrugerinformation og Forbrugerrådet. Det er intet mindre end en vildledning.

Desværre er der nogle, der har ladet sig vildlede, og det kan jeg kun beklage, men vi har så heldigvis nogle muligheder for at tage nogle fornuftige drøftelser, sådan at det er det forslag, der faktisk er fremsat, der bliver drøftet, og ikke det skræmmebillede af et forslag, som tegnes af hr. Svend Erik Hovmand, så enhver kan se, at hvis man virkelig foreslog sådan noget, ville det da være fuldstændig galt.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Svend Erik Hovmand i ikke at ønske statens informationsvirksomhed samlet i en statens forbrugerinformation, der samtidig betød, at man sammenlagde den med Forbrugerrådet. Det ville være ganske forkert at gøre, og derfor er det selvfølgelig heller ikke det, der er foreslået.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har noteret mig, at ministeren mener, jeg har misforstået det. O.k., det tager jeg på mig, det er fair nok.

Men jeg står her med en mappe med en lang række indsigelser fra organisationer, som altså åbenbart også har misforstået det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om at indføre offentligt tilsyn med undervisningen i de frie grundskoler.

Af Brian Mikkelsen (KF), Birthe Skaarup (DF) og Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 20/10 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg):

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til forslaget, at der af ideologiske og traditionelle årsager ikke findes et offentligt tilsyn med de frie grundskoler, og at disse skoler dermed måske er de eneste, der er undtaget fra hovedreglen om, at det offentlige bør have hånd i hanke med, hvad der ydes tilskud til. Derefter beskrives det ganske korrekt, hvordan reglerne for tilsynet er.

Men når man sammenligner med øvrige tilskudsmodtagere og med de frie kostskoler i særdeleshed, må jeg sige, at det ikke står så lemfældigt til med tilsynet med statens midler, som forslagsstillerne giver udseende af. Det er simpelt hen ikke korrekt. Der gælder de samme regler som for de frie kostskoler om, at en fri grundskoles midler alene må komme skolens egne skole- og undervisningsformål til gode. De frie grundskoler er underlagt de samme krav som de frie kostskoler om at aflægge regnskab og også de samme krav om at få revideret disse regnskaber af en statsautoriseret eller registreret revisor. I Undervisningsministeriet foretages for begge områder en gennemgang af disse regnskaber og revisionsprotokoler. Kravene til denne gennemgang er desuden stramt med alvorligt op efter Tvindsagen.

Med hensyn til kravene til det pædagogiske tilsyn må jeg gøre opmærksom på, at der for de frie kostskoler er en meget stor pædagogisk frihed, og uanset hvad man mener om indholdet af disse skoler, findes der næsten ingen eksempler på, at der er grebet ind specielt over for indholdsmæssige forhold på de frie kostskoler.

Til sammenligning kræves det, at de frie grundskoler, jf. grundlovens bestemmelser, skal give en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Ved bedømmelsen af det må det tages i betragtning, at skolelederne ved mange af skolerne har fået tillagt ret til at afholde folkeskolens afsluttende prøver, og i den forbindelse udveksles der censorer med folkeskoler. De frie grundskoler er derfor også med i ordningen med ministerielt beskikket censor, der omfatter ca. 10 pct. af alle prøverne.